

وخدا سرحه نبسه آکاه ست 🕟 بغرض که شاخودا رطرف آنها برای زد کانی دنیا وفاع توانید کرد کدا مکس طرفدا ری آنها را روز قیامت خوا پرنوو ؟ وکدانها راازعقا بنے انجات تواندوا د؟ و میکس کفالت و کالت ِنها تواند برخاست ۱۹۰۴ سرکه علی رشتی را وسرر دیانجوشین ظام کسیس از خ طلب ٔ مرش عفوکند خدا را آمرزنده و مهرمان خوابه یا فت شهرگدگنای کندیخود را این رسانه غدُا دا نا دانُه عالَ خلق ، و کارشس (دجزای اعال ، از رُویِ حکمت سبت ((۱۱) و مرکس خط مخابیٰ را دسرزند وَتِمْت بمکری مبده مرکسب بُهتان کن وِبرْرکِ شکاری شده است ۱۱۰ کُونسل ورحمت خدا شامل حال ونیرو کرردی ارا مان (بعنی وشمنا ن سلام) تمت بران گاشد دو ذکه تورا ا میمررا را وصوا ب وگورمیا زندو کی (مُبطف خدا) انها خودرا اردا و حِق وصوا ب و درمانحه و مرد نتراندرسانید دخدا تبواین کتاب (قرام مجبید) دمقام حکمت و نبرت داغطا کردوانجیر كدنىدنىتى ترابيا مرخت كه خدا را با تولطف غطيم دعنايت بى ا مدا زه است الله ينظم وخری در نخان متری انها نیست گرانکه کس درصد قد دا دن و میسکوی کردن دراصلاح میان مرده شخر سنری کوید و مرکه براینکار درطلب رضای خداجین کند بزودی خدا با دار خطیم کرامت فره یه ۱۳۰ که مرکسس میل زردشن بردن را وحق برا و با رمول خدا بخوالفت برخيره وراى غيرطريق إلى ايمان ميش كيره ويرابهان طريق باطِل درا وضلالت كم بركزيه واگذاریم دا وُراَئِتِنم در مَکنیم که نهکا ن را دبسیار به جامچا میست هشاهدا برکد را با دِسُرک روحا مجت

. و دا دُون شبرک دگذاه ن دگین مرکه راشیتش تعلق کمر و خونند دهر که مخدا شرک دوخت کمرا و شده از او مخا وسعا دت ٔ درا فنا ده ۱۳ مُشرکان غیرخداعاً لم مرجه را خدانجوانند یا جا دی ست (ماند متهای ت منات وغرى كدبى اترصرف سب ما يشطاني سركش (وفرسيندو) سب الأخدان شيطانراار الرام رحمت خود دورکر ده زیراا دیجا وله با خدا برخاست گفت مِنْ زَبِدُ کاتِ قِیمتی را زیرها برطاعت خود خواېم کشيد ۱۱ سخت گمرا کنم و بارزوما ې للې د ورورا ز د کدا زراه خدا با زمانند وا زمزخېر وسعا د ت محرُوم شوند) در کانم د با نها کوستور دیم اگوش جمیه امات بتربند را علامت بشد کد انجیرا نصیت بنتا و امرکنم ماخلقت خیراتغییر دمهند (کما ب اسحکام خدا را بدلخوا خود ما ویل تبدیل کنند) و رای مبکن ن بدانیدکد) هرکس شطانرا و درست ار دنه خدای را پخت یان کرده زمایی کد (بربرهاقلی کاملا) مکارا یریت ۱۹ شیطان (برای کُراه کر دن اشیان) و عدم سب یار دید (مرزمرا با وام وخیالاتی ارز دمندوا ولی دعد و نوییشه بیطان بیزی مخرخروز و فرمیب ختن نمیت ایشانزا دینی شیطان میروانش اینمزلگا جهنم ست داراً نَمُفِّرُوكُرِيْكَا بِي نُخوا هنديافت _{(ش}انا زاكه نجداً كرويدندوكا رابصلاح (خودخلِن ار. برو دی انها را پیشتی درا در بم که زیر درختا نشن برا جا رست قمنراگا ه اَبدی انها باشد، د عُدهٔ احق ا درگفتار را مکرز از خدایت است از این ارزی دارزی بودوساری درست مراکه کا ربز (مرس اثبریکی درگفتار را مکرز از خدایت (۱۱۱) کا با ال ارزی دارزی بودوساری درست مراکه کا ربز (مرس اثبریکی خوا مده په د و خرخدا اَحَدرایا رویا و خود تواند یا شهر که ازن مرد کارشا پیکند باایان بخدا ، آخی شبب ب وبقدنقم ری زرد پستیرانی نوی هم ۱۱۰۰ درعالم کدام دین ترار، مردم در ایم م خدامرد. و بقدنقم ری زرد پستیرانی نوی هم ۱۱۰۰ درعالم کدام دین ترار، مردم در ایم م خدامرد. و رزز فراح ت

نَعَدْ ضَالَ اللَّهِ بِهِ الْمُ الْعَالِينِ مِنْ الْمُ ال يَدُعُونَ الْاشْيَطْ أَنَّا مَرِيرًا اللَّهُ لَتَنَّهُ ٱللَّهُ وَفَا لَكَا تَحْفِ كَنَّ مِنْ عِيادِكَ نصَبِيًا مَضْرُوضًا هَوَلاَ ضِلْنَهَ مُ وَكَامُسِكَمْ وَكَامُسَبَهُمْ وَلَامُرَكُمْ فَلَئِبَيْكُ يَا ذَانَ آلَانِفَامْ وَلَامْنَ أَنْ فَلَيْ يَرِنَّ خَلُوا اللَّهُ وَكُنَّ اللَّهِ وَكُن يَخْذِيدِ ٱلشَّنْظِانَ وَلِيَّامِن دُونِ ٱللهِ فَمَتَ نَخَيْرَ خُمْالُا الْمُبِيَّالُ الْ بَدَدُهُ وَيُنَبِّهِ يِرُومًا بَعِدُهُ مُ الشَّبُطانُ الْاغُرُورُ الْاَفْكَ مَا لَهُمُ جَهَيْمُ وَلَا بِجَلِوُنَ عَنْهَا عِيصًا ﴿ وَٱلْهَبَنُ امَنُوا وَعَلِوْا ٱلصَّالِحَاثِ سُنْدَخِلُهُ مُحَالًا بَحَرَى مِن يَحِيْهَا ٱلأَنْهَا دُخَا لِدِينَ فِيهَا آمِدًا ۗ وَعَدَّا لِيْ حَقَّا وَمَنَا صَدَقُ مِزَ إِلَيْهِ مِلْ اللَّهِ لِيَسَ إِمْا نِتَهِ وَلَا أَمَا فِي امَنِلْ ٱلْكِتْنَاشِ مَنْ يَعُلْ أُوءً جُنْ بِهِ وَلَا جَدِ لَهُ مِنْ دُونِ ٱللهِ وَلِيَّا وَكَانَصَهِرًا اللَّهُ وَمَنْ يَعِنُمَلْ مِزَّ لَصَّا لِخَاكِمِنْ ذَكِيرٍ إِنَّ الْمَثْ وَو

مُوْمِنْ فَاوْلِلْكَ يَدْخُلُونَ كِي لَكُنَّةً وَلِا بُطْلُونَ نِفَتِهِ السَّاكُ وَمَنْ احَيْنُ

دِبُّامِمَّنَ اسْلَمُ وَجَهَ لُهِ يَتْهِ وَهُوَ مِحْشِنٌ وَٱشْعَمْ مِلَةً ابِرَٰهِ بَمِحَنَهِ فَيْ

و پر دی آمن برایم خنیف کنند . آن ابزامسیم که خدا اُورا بمقام و دستی خرد برکزیده (۱<u>۵۱۵) برمی</u>د در آمان ن و خدادست و اُر مهمیپزاها طه و آگای دارو _{(۱۲۶) د}ایینمبری دربارهٔ زنان روفتوی لمرويا والي يخلح اتهامستيدوهم درحق فرزدان توان فترى خوابدوا دوك ت بشیر رد در کی کومشید که مرکا زمیک بجای اریدخدا بران آگا شوپرشس به ی مخالفت بیئلو کی کندیا ازا دُدور گرنیدا کی نبیت که هرو دین برامیکا جال بترزززا عشوکش ست، دنوسس بخن و مرمن فراکزقه واکرده اراه ک*رکزیک* د رمیرکار با شندبا داش نیکوکاری خود برمند که خدا بهرچه کندا گاست 🕦 شا مرکز ترانیدمیا^{ن بان} مبدالت فاركنيد مرخدر خب موتي برعدل ديري بمشسيد (زيرائحبّ قبي بكيت زن ور دگری در آنرصُن جوانی وغیراِن خارج ا زختیا رشا است)پس تا ممیل خود یکیرا مهر و مندوا مذکررا ت _(۲۶) و اکراز کدیکر (بطلاق) جدا شویه بازخدا بریک را از دکری ترست است مان مین درم (بطاعت معلی که خدا

شفرقالت

وَأَتَحَكُنَا لَهُ إِبْرَهُمْ بَمُخَلِبِلُّ ۖ وَلِيْرِمُا فِي المَّمْوَانِ وَمَا فِي أَكْادَمِنُ وَكَانَ اللهُ يَكِل شَيْ مِحْطاً اللهِ وَيَسْنَفُوْ مَكَ فِي النِّسَاءُ قُلْ اللهُ يُفْيَكُونِهِنَّ وَمَا يُنْلِي عَلِيكُ مُ فِي لَكِنَابِ فِي يَامِي لَيسًاءُ ٱللَّاكِ لِأَنْوَ تُوبَهُنَّ مَا كُنِّ هُنَّ وَتُرْعَبُونَ أَنَّكِمُ وَرُكَالُتُ صَعْفِيرٍ مِنَ ٱلْوَلْدَانِ وَإِنْ تَقَوْمُوا لِلْبَالِمِي ٱلْفِيشِطُ وَمَا تَفْعَلُوْ إِمِنْ جَيْفًا الله كان يه عَلِمًا هَ وَإِنِ آمْرَاةٌ خَافَتْ مِنْ يَعْلِهَا نُشُوزًا وَلِعْلِضًا فَلاَجْنَاحَ عَلِبُهِمَأَ أَنْ بُعِيلَا بَهِمُا صَلَّكًا وَٱلصَّلَا جَرُّوا حُضِرَتِ ٱلكَنْفُولَ لِثُوْرِكَانِ تَحْسِنُوا وَنَفَوَّا فَإِنَّ اللَّهُ كَانَ لِمَا يَعَلُونَ جَبِرًّا ® وَلَزَنْتَ عَلَيْهِ وَأَنْ تَعْدِلُوا بَنَّ النِّلَاءَ وَلَوْحَرَصْتُمْ فَالا يَمْنَا وَأَكُلَّ ٱلْمَثِلِ فَنَذَرُوهَا كَالْمُعَلَقَيُّهُ وَانِّ نَصْلِحُ ا وَنَقَوْا فَإِنَّا لِسَكَايَ غَفُورًا رَحِيًّا لِكُوانِ يَفَتَرَفًا بُغِزَّا لِللهُ كُلَّامِنَ سَعِبُ وَكَانَا واسِعًا جَكِيمًا ﴿ وَلِيهِ ما فِي المَوْاكِ وَما فِي كُونِ وَلَقَدَ وَصَّدِنَا ٱلْذَبَنَ اوْتُوْا ٱلْكِتَابِمِن قَبْلِكُ مَوَا يَالْمُوانِ ٱلْقَوْا ٱللهَ وَإِنَّ تَكُفُووا فَأَنَّ مِنْهِ مَا فِأَلْتَمْ فَالْ وَمَا فِلْ لَارْضُ وَكَانَ ٱللَّهُ غَنَّا حَبَّا ١

مره ما نها است المحدود من است مد مكب خداست مها خدا سني النا في است م الميردُم خداً اگرنجوا بزيمبشا را ذکه الکت نيا ويرقدرت خودرامينيذا ريد بنگلی از دنيا ميرو دقومی دِکرمها وروبه سينتخوا ً را نیخا رُشّقندروتوا نا بهت «خِلق درِسُقابل قدرت اِمتِعهُر رونطونِد» ﷺ کرکه توا بسنیمت نِیا را طبا را زغُدا بخوا به که تواب نیا و خرت سرد وز دخدا بست مُغدا (بهٔ عای طن) شوا (دبا حراث ن) مبلیا آ ا ای بل میان گرندا رحدالت با شید درای خدا دیغی موافی مکم خدا گرای دربید سرخد رضر رخو دیا پدرو وخوریث ن شمّا باشد. برای هرکس شها د ت میدرسید چیفتر باغنی با شدشها نباید در حکم د مثما د ت طرفدار اذیجکدام کرده دارحق عدول نامید که خدا برعایت عُوق آنها اوّ بی بست ، پین ثما درحکم وشهاوت سروي مواي فسكنسسدة عااستكا ماريد واكرزمان را درشها دست كروانيد (كينحن نفع شانبم كل ا از باین چی خودداری کنید خدا ببره کینند آگاه ست اسکی کمسانیکد (زمان مان ورده اید رحقیقت فرل) ریان ریرنیدُا دربُول ُ دُوکیا بی که بربول خو فررسا در بعنی قرآن ، دکتا بی کیشین فرسا ده شده (ترراهٔ دام کاغیرو) و مرکه بخدا و فرمث میگان کتابهای امانی در رئولان در در فیامت کا فرشور سخت کمرای فروا مذه: روازراه نجات معادت) ومُورافياً ده است ش أمَّا كَدْنَخْست ايمان اوروندپ كافر شدندىس كغرخ د فرو دندانيان را خدانخوا رخشد دبراى مرايت نخوا مرفرور أسافيا را مران ده که برانان خت هذاب در د ناک خوا بربوده ان کرده که مومنا زارگفته و کا فرازا و دست کرفتندا یا نزد کا فراغ مطلنند (خطامیروند) کیزیمینز درست ۱۳ اور این کار

مُذَ مِبَكُواَ بِثُهَا ٱلنَّاسُ وَيَائِ إِلْحَىنُّ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ لِكَ مَلَّاكًا مَزْكَانَ رُبِدُ قُوابَ الدُّنْا فِينَدُ اللهِ قُوابُ الدُّنَا وَالاَخِرُ فَوَ كَانَ اللهُ سَمَيعًا بَصِيرًا ﴿ لَيْ أَيْهَا ٱلذِّبْنَ امْنُوا فَعُونُوا فَوَالْمِبْنَ بآلِقِسْطِ شُهَداءً يِلْهِ وَلَوْعَلِ أَنْفُ كُمُ أَوِالُوا لِدَبِنَ وَٱلْاَقْرَبِيْ إِنِّ بَكْرْعَنَا اوَفْقِيرًافاً للهُ اوَلَى بِعِيمًا فَلاَئْتِيَهُ وَالْمُوعِ إِنْ يَعِدُ لُوا وَإِنَّ لَهُ وَإِلَّا وَتُعْرِضُوا فَأَنَّ اللَّهُ كَانَ مِا لَعَمْلُونَ جَبِّرًا إِلَيْ مَا الَّذِينَ وَ اينوا ٱلله وَرَسُولِهِ الْكِيَّابِ لِلْهَ عَنَّكَ عَلَى وَلِيوِ ٱلْكِيَّابِ ٱلْذَّهِ لَ ثَلْ مَنْ كَ وَمَنْ كَيْفُنْ وَاللَّهِ وَمَلَّا كُينِهِ وَكُثِّنِهِ وَدُسُلِهِ وَأَلَوْمَ ٱلْإِخِر فَقَدْضَلْ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ ال تْرَكَعَنُواْتُمَ ازْدادواكَعْدًا لَوَكُنْ اللهُ لِعَبْضِ لَكُمْ وَلا اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ الله هَيْمُهُمْ سَبِهِ لِأَلْكُ كِيْلِ لَكُنْ الْفِهِينَ مِلَ إِنَّ لَمُتُوعَذًا مَّا الْهِيَّا ۖ الْهَبَ يَّيِّذُ وُزَالِحُ اوْرِيَا وَلِيَاءً مِنْ دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينُ الْبَنْوُزَعِنَكُهُمُ ٱلْمِنَةَ فَاِنَّ ٱلْمِتَرَةَ مِلْمِعِيًا وَقَدَّزَلَ عَلَى فَعَ الْكِكَابِ ٱنْ الْحِلْ

سُورة السَّ

بَحُوْضُوا فِي حَدِبِ عَبْرِهُ اِنْكُمُ اِذًا مِثْلُهُ أِنَّ ٱللَّهُ خَامِعُ ٱلْكُارِ وَأَلَكَا وِرَكِ جَهَانُمُ جَهِيًا اللَّهِ يَنَ يَرَبَّ فِوْزَيْكِ مَفَانَكَانَ لَكُمْ فَعَ مِنَ لَيْهِ فَا لَوْ الْمُرْتَكُنَّ مَعَكُمْ وَانْ اللَّكَامِ رَبْضَيْكُ فَالْوَالْمَ لِنَسْتِعَ ذَعَلِيَ كُمْ عَلَيْكُمْ مِنَالْلُوْمِيْسِ فَأَلَّهُ يَحْكُمُ بَيْكُ مْيُومَ ٱلْعِلْيَمَةِ وَلَنْ بَجْعَ لَأَنَّهُ ٱلْكِلَا فِرِزَعَكَ ٱلْوُمْنِ بَسِيًّا[®] إِنَّ ٱلْمُنْافِهِينَ يُخَادِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَخَادِعُهُمْ وَاذِافًا مُوْالِكَ السَّاوِ فَامُواكِسُا لَيٰ الْأَوْنَ آلنَاسَ وَلا يَدْكُرُونَ آللَهُ الْخَلَيلانَ مُذَبِّذَ بِينَ بَرِّذُ لِكُ لَا إِلَى هُؤُلاءٍ وَلا آلِي هُؤُلاءٍ وَمَرْبَهُ لِللَّهِ وَمَرْبَهُ لِللَّهِ ٱللهُ فَلَنَجَيِدَ لَهُ سَبِيلًا لِللَّهِ إِنَّهُا ٱلَّذِينَ امْنُوا لِانْظِنَ وَالْكَافِنَ ا ا وَلِيّاءً مِنْ دُونِ ٱلْوُمِنِينِ أَا تَرْبِدُونَ اَنْ يَجَعَكُوْ اللَّهِ عَلَيْكُمْ سُلُطْانًامَبُينًا ﴿ إِنَّ ٱلْمُنَافِفِيرَ فِي لَدَّ دَلِيَّ ٱلْاَسْفَلِمِنَ النَّادِدَ لَ بَحِيدَ لَكُمْ نَصَبِرً إِلَّا ٱلْذَبِنَ أَابُوا وَاصَلَعُوا وَآعَتَ مَوُا بَا لِلهِ وَاخْلُصُوادِينَهُمُ إِللَّهِ فَا وَلِنَاكَ مَعَ الْوُمْنِينَ وَسَوْفَ يُؤْمِنِ اللَّهُ

ا**تاره نشریه اخگر** تهران ـ خیابان دی دو داه مهندس وسیلهٔ تلفن شیاده ۲۳۸۸ه همه هفته روز های چهارشیه معشر میشود